De palabra

Description

Xulio RÃ?Âos e Hao Shiyuan, clic para aumentar

Galicia tan pequena, China tan grande. Â¿Podemos facer algo realmente? O noso autogoberno, en formas, contidos e en evoluciÃ³n, interesa a Beijing. Non Ã© unha cuestiÃ³n de tamaÃ±o demogrÃ¡fico ou territorial, senÃ³n de perfil xurÃdico e polÃtico. TamÃ©n dunha oportunidade Ãºnica para Galicia que nos sitÃºa directamente na cÃºpula do poder chinÃ©s, unha situaciÃ³n privilexiada para promover todo tipo de relaciÃ³ns a outros niveis. (Foto: Momento da firma do **Acordo de colaboraciÃ³n entre o Igadi e o Instituto de EtnoloxÃa e AntropoloxÃa da Academia de Ciencias Sociais de China**, representados polos seus directores Xulio RÃos (esquerda) e Hao Shiyuan, asinado en Beijing o 14 de febreiro de 2007. Â©igadi.org).

As autonomÃas en China son case de palabra. Hai un recoÃ±ecemento constitucional, pero o seu desenvolvemento lexislativo e regulamentario Ã© moi feble. Mao, a diferenza dos soviÃ©ticos, rexeitou sempre o principio de autodeterminaciÃ³n. O comunismo chinÃ©s de todos os tempos foi autonÃ³mico. Esa premisa mantense en plena vixencia na China desmaoizada e gobernada polo mesmo Partido Comunista que fundara o Gran Temoneiro.

Pero os dirixentes actuais da China, a diferenza de Mao, conceden maior importancia Ã¡ existencia de regras e normas escritas que reduzan a improvisaciÃ³n e os abusos. Esa garantÃa xurdiu como consecuencia da nova relaciÃ³n de China co mundo, unha das claves esenciais da sÃºa transformaciÃ³n nas Ãºltimas dÃ©cadas. O valor da lei, da norma, con ser limitado aÃnda, Ã© incomparablemente superior ao existente en Ã©pocas anteriores, tanto republicanas como imperiais, e supÃ³n todo un cambio cultural que o conxunto da sociedade non interiorizou de todo.

Por iso, cando as autoridades propoÃ±en afirmar o dereito como instrumento regulador de todas as relaciÃ³ns, Ã© natural que o feito autonÃ³mico, que afecta a un piar esencial do Estado, non poida ser obviado en modo ningÃºn. Esa regulamentaciÃ³n non serÃ¡ fÃ¡cil, pois a limitaciÃ³n do sistema polÃtico chinÃ©s, caracterizado polo monopolio do Partido Comunista (PCCh), impÃ³n restriciÃ³ns importantes. O PCCh Ã© a columna vertebral do Estado, a quen Ã¢Â?Â?contaxiouÃ¢Â?Â• o seu principio de funcionamento, o centralismo democrÃ¡tico, que Ã© o mÃ¡is semellante Ã¡ negaciÃ³n da autonomÃa. Pese aos esforzos de separar Estado e Partido dos Ãºltimos anos, a realidade dista bastante dos desexos, aÃnda que vai acurralando a inercia con inxentes doses de realismo: a complexidade do tempo actual Ã© tal que xa non Ã© posible gobernalo todo desde un Ãºnico centro.

Nos Ãºltimos anos, o principio de autonomÃa foi gaÃ±ando moito terreo. Primeiro, no seo da nacionalidade maioritaria, os han, non en virtude dunha demanda polÃtica de maior autogoberno, senÃ³n por imperativos de outra orde. As zonas econÃ³micas especiais, ou as rexiÃ³ns administrativas especiais de Hong Kong e Macau, que China recuperou en 1997 e 1999, non poderÃan existir sen marcos de poder mÃ¡is flexibles. Pero incluso sen denominaciÃ³n especial, nos distritos, nas aldeas, nos poboados han, a autonomÃa na toma de decisiÃ³ns Ã© tan acusada (sen marco xurÃdico ningÃºn que asÃ o estableza) que as autoridades centrais promoven actualmente iniciativas polÃticas de signo claramente recentralizador en varias materias.

Por Ãºltimo, no eido propiamente das nacionalidades minoritarias, o estimulo do desenvolvemento econÃ³mico Ã© inseparable da xeraciÃ³n de marcos polÃticos que doten de maior poder Ã¡s diferentes colectividades, definindo con precisiÃ³n o sistema competencial, as relaciÃ³ns co poder central, o respecto da simboloxÃa autÃ³ctona, etc. A China moderna serÃ¡ unha China autonÃ³mica. Ese Ã© o camiÃ±o que PequÃn pretende andar nos prÃ³ximos anos, deixando atrÃ¡s a realidade actual, caracterizada por unha atribuciÃ³n nominal de autonomÃa pero baleira de contido na prÃ¡ctica, mediatizada polas autoridades partidarias, con forte presenza da maiorÃa han, e menor en substancia Ã¡ de calquera aldea da nacionalidade maioritaria.

Galicia tan pequena, China tan grande. Â¿Podemos facer algo realmente? O noso autogoberno, en formas, contidos e en evoluciÃ³n, interesa a Beijing. Non Ã© unha cuestiÃ³n de tamaÃ±o demogrÃ¡fico ou territorial, senÃ³n de perfil xurÃdico e

polÃtico. TamÃ©n dunha oportunidade Ãºnica para Galicia que nos sitÃºa directamente na cÃºpula do poder chinÃ©s, unha situaciÃ³n privilexiada para promover todo tipo de relaciÃ³ns a outros niveis. E debemos saber aproveitala debidamente e non deixala escapar, interesando a complicidade de todos e deixando de lado os complexos e timoratismos que acostuman nubrar a polÃtica galega.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

AcciÃ³n exterior de Galicia ARQUIVO

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Paradiplomacia

Date Created
Marzo 18, 2007

Meta Fields

Autoria :	3717
Datapublicacion :	2007-03-18 00:00:00